

ISAAC PALMIOLA

ELS CACAUETS FUTBOLERS

SECRETS INCONFESSABLES

Estrella Polar

ISAAC PALMIOLA

IL·LUSTRACIONS DE MILI KOEY

ELS CACAUETS FUTBOLERS

SECRETS INCONFESSABLES

Estrella Polar

Per a la Joana Aguilar
Isaac Palmiola

A tot l'equip, per acompanyar-nos
i per crear aquesta edició tan fantàstica
Mili Koev

Estrella Polar

© del text: Isaac Palmiola, 2021

© de les il·lustracions: Mili Koev, 2021

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2021

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: abril del 2021

ISBN: 978-84-18444-02-9

Dipòsit legal: B. 3.947-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Només era un entrenament dels Cacauets, un partidet sense importància, però el Gorka les estava passant magres. El seu equip perdia 6 a 0 i tot semblava indicar que la pallissa continuaria.

El motiu principal d'aquella contundent derrota tenia nom propi: **Mauro Luque**. El noi estava desbocat. Cada vegada que agafava la pilota el driblava com un con, anava directe cap

a porteria i donava una assistència a l'Aroa o xutava per sota de les cames del Quico Canyes.

El Gorka va témer el pitjor quan el Mauro va prendre la pilota a la Teresinha i se'n va anar de l'Oreo amb una **AUTOPASSADA**. Un altre cop corria cap a la porteria. Només ell el podia aturar. El Gorka era defensa central i se suposava que no havia de deixar passar els davanters rivals. Es va concentrar a parar el petit jugador. Va intentar prendre-li la pilota, però el Mauro li va fer una *ruleta marselesa*. Era un driblatge molt complicat, només a l'abast de jugadors amb una tècnica molt refinada. El resultat va ser que el Gorka es va quedar clavat i el Mauro es va plantar tot sol davant del porter. El Quico Canyes havia rebut tants túnels que va tancar les cames, fet que el Mauro va aprofitar per marcar amb la

cama menys hàbil, la dreta. Amb un cacauet suau com un floc de neu va fer el 7 a 0.

El petit jugador no va somriure després del gol. Es mirava els peus amb cara de preocupació.

—**Mauro, t'ha caigut això!**—va exclamar l'Oreo des de l'altra punta del camp.

El Cacauet tenia la sola de la bota del Mauro a la mà.

El Gorka no s'ho podia creure. El Mauro era tan bo que se'ls havia **PIXAT A TOTS** corrent mig descalç pel camp.

—No puc seguir entrenant-me així —va dir el Mauro traient-se el que quedava de la bota malmesa.

S'adreçava al Miquel, l'entrenador, però l'home no li va fer gaire cas.

—Sí, sí, com vulguis —va dir sense deixar de mirar el mòbil.

El Miquel estava molt despistat, com si tingués el cap en una altra banda. Semblava de bon humor, amb un somriure *badoc* a la cara, però no estava gaire atent a l'entrenament.

El Gorka es va fixar en el Mauro. El noi se n'anava sol cap al vestidor amb un aire molt trist.

—Aniré a veure si el Mauro es troba bé, d'acord? —va anunciar.

—Sí, sí, com vulguis —va dir el Miquel.

El Gorka va trotar cap al vestidor. El Mauro era allà, assegut al banc. Es tapava la cara amb les dues mans, com si estigués a punt de plorar.

—Tot bé, Mauro?

Per la cara que feia era evident que no.

—**Va, home, que només són unes botes!**

—**Em duien sort**—va gemegar—. Sense elles, no tornaré a ser el mateix.

—Les botes no tenen res a veure amb la teva habilitat per al futbol. —El Gorka es va asseure al seu costat i li va posar la mà a l'esquena—. Fins i tot descalç fas gols, no et preocupis. Amb unes botes noves, encara seràs **MILLOR**.

El Mauro Luque va assentir amb el cap, però el Gorka va tenir la sensació que no l'havia convençut gens ni mica.

